

Вечір. Тихо, ясно...
Зірочка зоріє...
Із садочка красно
Пахощами віє;
Стелються сутіні,
Тумани лягають;
Кетяги з калини
В вікна зазирають.
Щось гуде струною
На бузку близенько;
В лузі за вербою
Тьохнув соловейко;
Пісня одгукнулась
З темрявого гаю...
Серце стрепенулось,
Змучене до краю:
Знов зрина жадання
Тихої розмови,
Щирого братання,
Вірної любові!

[1881]
